Ἡ Ἕνωσις τῶν Ἐκκλησιῶν ἀποτελεῖ ἐπιταγὴν τῶν καιρῶν. Ἔχει γίνει ὅμως ἡ κατάλληλος προεργασία καὶ ἔχουν ἀτονήσει αἱ ἐγωϊστικαὶ θέσεις διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ; Ἡ πραγματικότης ἀπαντᾶ ἀρνητικῶς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ περιφερειακὴ σύσκεψις τῶν Τ.Ε. Τουρισμοῦ θὰ ἔχῃ πρακτικὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Κέντρου θὰ θελήσουν νὰ ἐνισχύσουν θετικῶς τὰς Πάτρας καὶ τὰς γειτονικὰς περιοχάς;

Η ΑΤΕ ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

ΔΙΑ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΘΑ ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ 100 ΔΗΜΩΝ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΜΕ ΠΟΛΛΑΣ ΟΡΓΑΝΙΚΑΣ ΟΥΣΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. — Τὰ σκουπίδια — 400 τόννοι τὴν ἡμέρα, μόνο τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν — θὰ πάψουν ν' ἀποτελοῦν πρόβλημα μὲ δύσκολες λύσεις. Ἐπιπλέον, ἀντὶ γιὰ δαπάνες μεταφορᾶς καὶ καταστροφῆς τους, θὰ δίνουν εἰσοδήματα στὶς ἰδιωτικὲς ἑταιρίες ἢ κρατικοὺς ὀργανισμοὺς ποὺ θὰ ἔχουν τὴν ἐκμετάλλευσή τους. Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτό, ποὺ ὀφείλεται στὴν ἀνεπτυγμένη τεχνολογία τῆς ἐποχῆς μας, εἶναι πραγματικότης γιὰ πολλὲς χῶρες καὶ στὴν Εὐρώπη ἰδίως, δὲν ὑπάρχει Δῆμος ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ λύσει τὸ πρόβλημα τῶν ἀπορριμμάτων του μὲ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς μοντέρνου καὶ καθαροῦ ἐργοστασίου ποὺ ἀναλαμβάνει, ἀπορροφώντας τὰ σκουπίδια, νὰ τὰ μεταβάλλῃ σὲ χρήσιμο λίπασμα.

Στὸν Δῆμο Ἀθηναίων, καταρτίσθηκε καὶ ἐστάλη στὴ Νομαρχία γιὰ ἔγκριση, τὸ σχέδιο προκηρύξεως διεθνοῦς διαγωνισμοῦ, γιὰ τὴν ἐγκατάσταση παρόμοιου ἐργοστασίου. Ὁ διαγωνισμὸς προβλέπει δύο λύσεις: Τὴν σύσταση ἰδιωτικῆς ἑταιρίας, ποὺ θὰ ἔχῃ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν σκουπιδιῶν τοῦ Δήμου, ἀποδίδοντας σ' αὐτὸ ἕνα ποσοστὸ τῶν κερδῶν της, ἢ τὴν ἵδρυση τοῦ ἐργοστασίου, γιὰ λογαριασμό τοῦ Δήμου. Ὅπως πληροφορούμεθα ἡ Νομαρχία μελετάει τὸ θέμα, γιὰ ὅλη τὴν περιοχὴ Ἀττικῆς, στὴν ὁποία θὰ πρέπει νὰ ἐγκατασταθοῦν τρεῖς ἢ τέσσερις παρόμοιες μονάδες, μὲ ἱκανότητα ἀπαρροφήσεως πάνω ἀπὸ 1.000.000 τόννους σκουπιδιῶν τὴν ἡμέρα.

Ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης, ἔχει ἤδη ὑπὸ ἵδρυση ἐργοστάσιο ἐπεξεργασίας τῶν ἀπορριμμάτων του, τύπου fertilia, ἡ κατασκευὴ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ περατωθῇ συντόμως. Ὁ Δῆμος τῆς Ρόδου, ἐπίσης, βρίσκεται σὲ προχωρημένο στάδιο διαπραγματεύσεων μὲ ξένο οἶκο, γιὰ τὴν ἐγκατάσταση ἑνὸς ἀπ' τὰ πιὸ μοντέρ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ...

ΠΟΝΤΟΙ ΑΠΙΑΣΤΟΙ

...ΤΟ ΒΕΛΟΝΙ

Στὴν αὐτοκινητάμαξα, ταξιδεύοντας γιὰ τὴν Ἀθήνα, μαζὶ μὲ τ' ἄλλα χαρούμενα καὶ μὴ θεάματα - ἀκροάματα καὶ ἡ διαπίστωσι συγχρόνου ἀγωγῆς: Πανταλόνια γιὰ τὴν περίστασι φέρει ἡ ὑπόξανθη νέα, πουλόβερ ἐκδρομικὸ - ναυτικὸ καὶ τὰ πόδια στὸν ... ὦμο τοῦ μπαμπᾶ, ποὺ ἀποπλαμβάνει τοὺς... κόπους του!!

Καὶ τὸ συμπλήρωμα τοῦ ταμπλό!

—Ντάντη, θέλω φωτιὰ γιὰ τὸ ποῦρο μου...

Εὔοσμο ντουμάνι ἔφερε ἕνα γύρο τὸ «βαγκὸν» Α' θέσεως. Γνήσιος Καστρικὸς καπνὸς 'Αβάνας!

★

Καθημερινὲς ἰσάριθμες συγκεντρώσεις στὴν πρωτεύουσα: Στὸ «Βέμπο» μὲ τὰ «Γαργάλατα» οἱ Μετωπικαὶ καὶ οἱ ἀντίπαλοί τους στὸ «Ἄλφα» μὲ τὸ «Ὑπάρχει καὶ φιλότιμο» τοῦ Λάμπρου Κωνσταντάρα. Στὴν ἐπιθεώρησι τοῦ πρώτου θέλλα χειροκροτημάτων γιὰ τὴ χυδαιολογία ἐπὶ σκηνῆς — τύφλα νάχουν οἱ ὑπαίθριες «Ἀφροδίτες» τῆς Τρούμπας τοῦ Πειραιῶς. Καὶ κεῖνο ποὺ ἀπουσιάζει ἀπὸ τὴν αἴθουσα εἶναι τὸ... γαργάλημα γιὰ νὰ γελάσουν οἱ θεαταί!!!

Στὴν ἐτέρα... πολιτικὴ συγκέντρωσι... «πρόζας» ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ γιὰ τὸ θεατρικὸ ρεζίλεμα τοῦ Συντονιστοῦ υἱοῦ τοῦ πάω πρωθυπουργοῦ. Μὲ κάποιους ἐξυπνους διαλόγους τὸ δεύτερο, ἐπιφανειακὸ καὶ δίχως βάθος. Μὰ ἂν «ὑπῆρχε καὶ φιλότιμο», θὰ σεβόντουσαν ὅσους καταβάλλουν τὸ πενηντόδραχμο γιὰ νὰ παρακολουθήσουν θεατρικὴ τέχνη.

Χαρακτηριστικὸ καὶ τῶν δύο περιπτώσεων: Σύλληψι τῆς πολιτικῆς ἐπικαιρότητας καὶ πιέννες εἰσπρακτικὲς στὸ ταμεῖο. Καὶ ἕτερον οὐδέν...

★

Ζωηρὰ κίνησι πολιτευτῶν καὶ βουλευτῶν, τὶς τελευταῖες ἡμέρες, στὸ Καστρί. Ὁ... χ ρ ι σ μ ὸ ς τοῦ γέροντος γιὰ τὸν νέο πρόεδρο τῆς Βουλῆς, τὸ ἀντικείμενο ἐνδιαφέροντος. Ὁ κ. Μπακλατζῆς ἀδημονεῖ. Κινεῖται βραδέως μὲν ἀλλὰ νευρικῶς στὸν προθάλαμο τοῦ «ἀρχηγοῦ». Καὶ ὅτε ὁ «Ἀλέκπαρ» - Μανουσάκης ἀνεφώνησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὁ ἐκ Χανίων ὑποψήφιος πρόεδρος κατηυθύνθη εἰς τὸ... παρακείμενο ἰδιαίτερο γραφεῖο τοῦ κ. Ἀνδρέα καὶ ρώτησε:

—Λέτε νὰ συγκεντρώσω τὴν πλειοψηφία;

—Γιὰ μένα καὶ τὸ ντάντη εἶμαι σίγουρος. Ναί, ξέχασα, καὶ γιὰ τοὺς 22 φίλους μου τῆς «κοκκινιᾶς»... Θὰ σὲ ψηφίσουν καὶ αὐτοί!

Πόση βεβαιότητα τοῦ ἐπίδοξου ἀρχηγοῦ γιὰ τὴν πειθαρχία τῶν βουλευτῶν καὶ τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τῆς Ε. Κ. !!!

★

Στὴ γιορτὴ τοῦ «Ἑλληνο - Σοβιετικοῦ» γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς ἱδρύσεως τῆς Ε.Σ.Σ.Δ., ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἐπαιάνισε τοὺς δύο Ἐθνικοὺς Ὕμνους. Ἠκούσθησαν ἔπαινοι ἀπὸ τοὺς συγκεντρωμένους γιὰ τὴ χειρονομία τοῦ δημάρχου κ. Πλυτᾶ (ἡ μπάντα ἐστάλη δωρεάν). Καὶ κάποιος δεξιὸς τῆς... Ἀριστερᾶς πρόσθεσε:

—Ἂν εἶχε ἐκλεγῆ δήμαρχος ὁ Κιτσίκης, θὰ τολμοῦσε νὰ στείλη τὴ μουσική;

Καὶ ὁ ἀντίλογος:

—Θὰ φοβόταν τὸ φακέλλωμα; Ἢ μήπως τὸ... φασκέλωμα;

★

Ἐπάνοδος στὰ... χωρικά μας ὕδατα! Ὄχι, βεβαίως μὲ πλεούμενο. Τὸ ἴδιο μεταφορικὸ μέσον μᾶς ἐπαναφέρει στὰ δικά μας, τὰ γνώριμα, φορτωμένους μὲ... «ἀπιαστους πόντους». Καὶ προστέθηκε ἕνας... καινούργιος στὴ διαδρομή: Χαριτωμένη ἡ νέα ποὺ ἐπιβιβάστηκε στὸν πρῶτο σταθμὸ τῆς ὠτομοτρίς, μετὰ τὴν ἐκκίνησι. Τὸ συννέφιασμά της ἐγκαταλείφτηκε στὸν προθάλαμο. Γιατί δίπλα ἀπὸ τὴ θέσι της ἀνέμενε ἡ χαρὰ μὲ τὴ μορφὴ ἑνὸς ὡρίμου ἀνδρὸς — ὄχι, ἴσως, ἀνυπάνδρου. Τὰ «σιρόπια», ποὺ ἐπηκολούθησαν — προϋπῆρχε ἀσφαλῶς τὸ «βράσιμο» — ξεχύθηκαν στὸ... διάδρομο. Καὶ οἱ ἐπιβάτες, ποιὸς λίγο κι' ἄλλος πολύ, κάτι ἀλειφτήκανε μὲ τὴν... δρασι!!! Τῆς νοσοκόμας ὅμως τὸ «ὕψος», ἀδιάφορο γιὰ τὰ... καινὰ δαιμόνια, ποὺ εἰσήγαγε στὸ βαγόνι τῶν ἡρέμων καὶ τῶν γερόντων... βολεύτηκε στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀγαπημένου της...

Καὶ ἔξω βρέχει... καὶ τί μελαγχολία ἔχει τοῦ φθινοπώρου ἡ βροχή...

Τὸ βελόνι

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΜΑΡΜΑΡΑ

14 ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ (Γωνία)

Πλησίον Πλατείας Κάννιγκος — ΑΘΗΝΑΙ

Δωμ. μονόκλινο ὑπηρ. φόροι καὶ θέρμανσις δρχ 60

» δίκλινον ὑπηρ. φόροι καὶ θέρμανσις δρχ. 100

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ

Διὰ παραμονὴν πέραν τῶν 10 ἡμερῶν γιὰ φοιτητὰς τιμαὶ χαμηλότεραι.

14—11—1965 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἡη ΛΟΥΚΑ

ΕΥΑΓΓ.: ΛΟΥΚΑ (ι'. 25—37)

ΠΟΡΕΥΟΥ ΚΑΙ ΣΥ ΠΟΙΕΙ ΟΜΟΙΩΣ,,

Τοῦ αἰδεσ. κ. Γ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Τὸ ὡς ἄνω ἱερὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ θὰ ἀκούσουμε, φίλοι ἀναγνῶσται, ἱστορεῖ τὴν παραβολὴ τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου. Εἶναι τόσον συναρπαστικὴ καὶ πλουσία σὲ ἠθικὰ διδάγματα, ἀλλὰ καὶ τόσον γνωστὴ σὲ ὅλους μας. Ποιὸς μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἀγνοεῖ τὸ περιεχόμενό της ἢ ὅτι δὲν καταλαβαίνει τὸν ὑψηλὸ σκοπό, ποὺ ἐπιδιώκει καὶ διδάσκει; Οὔτε ὁ πονηρὸς ἐκεῖνος νομικός, ποὺ ἐπῆγε μὲ σκοπὸ νὰ πειράξῃ τὸν Κύριον, ἰσχυρίσθηκε κάτι τέτοιο. Τὸ μόνο, στὸ ὁποῖον ὑστεροῦμε κι' ἐκεῖνος κι' ἐμεῖς καὶ στὸ ὁποῖον εἴμαστε ἔνοχοι καὶ θὰ σταθοῦμε ἀναπολόγητοι, εἶναι ἡ ἐφαρμογή της. Δυστυχῶς! Κι' ἐπειδὴ ὁ Κύριος ἤξερε τὸ φοβερό μας αὐτὸ ἐλάττωμα, τὴν τρομερή μας αὐτὴ ἀδυναμία, γι' αὐτὸ καὶ ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴ στὸν καθένα μας μὲ τὴ φράσι: «Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως», δηλαδή, πήγαινε καὶ προσπάθησε νὰ κάνῃς καὶ σὺ τὸ ἴδιο,, ὅπως ὁ Καλὸς Σαμαρείτης.

Νὰ ἀγαπᾶς ἀγνὰ καὶ καθαρὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἄγνωστος ἢ καὶ ἐχθρός σου ἀκόμη. Καὶ ν' ἀγαπᾶς, ὄχι μὲ λόγια καὶ μὲ ἐξωτερικὲς συμπάθειες καὶ ἐκδηλώσεις, ἀλλὰ μὲ ἔργα καὶ μὲ θυσίες. Αὐτὴ εἶναι ἀγάπη πραγματική, ὁλοκληρωμένη καὶ τελεία ἀγάπη, δηλαδὴ ἀγάπη χριστιανική.

Ἀλλὰ ποῦ τέτοια ἀγάπη σήμερα; Σωστὸ εἶναι αὐτό. Ἡ κακία ἐπιπολάζει καὶ ἐπικυριαρχεῖ ἡ σκληρότης, ἡ ἀδιαφορία καὶ ὁ ἀτομισμός. Ἡ ἀγάπη κατάντησε ὁμορφη καὶ ὡραία σὰν ἰδέα, σὰν κήρυγμα, σὰν διδασκαλία. Τὸ ἀρνεῖται κανένας αὐτό; Ὅλοι συμφωνοῦμε: Καὶ κομμουνιστὲς καὶ βασιλικοὶ καὶ δημοκράτες καὶ μορφωμένοι καὶ ἀγράμματοι καὶ πλούσιοι καὶ φτωχοὶ καὶ ὅλοι. Κι' ἐδῶ μένουμε. Στὴν ἐκτέλεσι καὶ στὴν ἐφαρμογή, δὲν προχωροῦμε οὔτε βῆμα. Ἀλλὰ ἔτσι δὲν εἴμαστε παρὰ στρογγυλὰ μηδενικά, ἔστω κι' ἂν λεγώμαστε χριστιανοὶ κι' ἂν κάνουμε τὸν εὐσεβῆ καὶ θεοφοβούμενο, κι' ἂν παρακολουθοῦμε κηρύγματα καὶ θρησκευτικὲς διδασκαλίες καὶ γνωρίζουμε ὅλες τὶς παραβολές.

Οἱ πολλὲς γνώσεις δὲν πρόκειται σὲ τίποτε νὰ μᾶς ὠφελήσουν. Ἀλλὰ καὶ ὅλες τὶς ἀρετὲς κι' ἂν κατέχουμε καὶ ὅλη τὴν πίστι καὶ ὅλα τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ προτερήματα, τίποτε δὲν πρόκειται νὰ κάνουμε καὶ νὰ ἐπιτύχουμε, ἐφ' ὅσον ὑστεροῦμε στὴς ἀγάπης τὰ ἅγια ἔργα. «Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν», λέγει ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, «ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρός μου», δηλαδὴ ἐκεῖνος, ποὺ ἐκτελεῖ καὶ ἐφαρμόζει τὶς ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ, ποὺ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἐντολὲς ἀγάπης. Καὶ ὁ Θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος, τὸ ἴδιο ἀκριβῶς βεβαιώνει, στὸ θαυμάσιο ἐκεῖνο 13ο κεφάλαιο τῆς Ἁγ. πρὸς Κορινθίας ἐπιστολῆς του: Ὅτι εἶναι μηδὲν ὁ ἄνθρωπος χωρὶς τὴν ἀγάπη, ἔστω κι' ἂν κατέχῃ ὅλες τὶς ἄλλες ἀρετὲς καὶ ὅλες τὶς γνώσεις καὶ ὅλες τὶς σοφίες.

Κατὶ τώρα σὲ δυὸ θέματα, ποὺ μᾶς ἀφοροῦν ἄμεσα:

Πρῶτον, τί εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς, ποὺ λεγόμαστε χριστιανοὶ καὶ μάλιστα ὀρθόδοξοι καὶ θεωροῦμε τὸν ἑαυτό μας διαφορετικὸν καὶ ἀνώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους; Ἀπάντησις: Ἐφ' ὅσον μένουμε στὰ λόγια καὶ στὶς τυπικὲς ἐκδηλώσεις, χωρὶς νὰ προχωροῦμε στὴν ἐφαρμογὴ τῆς θείας ἀγάπης, εἴμαστε «μηδὲν» καὶ περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὑπεύθυνοι, διότι ξέρουμε τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν τὴν ἐφαρμόζουμε «Ὁ γνοὺς καὶ μὴ ποιήσας, πολλὰς δαρήσεται».

Δεύτερον, ἔχουμε χρέος πρώτιστον καὶ βασικώτατον νὰ προχωρήσουμε στὴν ἐπιτέλεσι καὶ ἐφαρμογὴ τῆς ἀγάπης. Ἡ σύστασις τοῦ Κυρίου μας εἶναι σαφής: «Πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως». «Πορεύου», σημαίνει, κάπως ἀλληγορικά, προχώρει μὴ μένεις στάσιμος, μὴ περιορίζεσαι στὰ λόγια καὶ στοὺς αἰσθηματισμοὺς. Προχώρει σὲ ἔργα, γίνου ἐργάτης καὶ ἐκτελεστὴς τῆς ἀγάπης, θερμὸς καὶ γνήσιος. Ἔχεις παραδείγματα πολλὰ καὶ φωτεινὰ ὅλους τοὺς ἁγίους τῆς πίστεως, οἱ ὁποῖοι ἁγίασαν καὶ ἐστεφανώθηκαν ἀπὸ τὰ ἔργα τους. Ἀλλὰ καλύτερα κύτταξε τὸν Καλὸν Σαμαρείτη, τὸ αἰώνιο αὐτὸ παράδειγμα τῆς τελείας ἀγάπης, ποὺ δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ ὁ Κύριος καὶ ἀκολούθησέ Τον πιστὰ καὶ σταθερά. Θὰ γίνῃς ἔτσι ἄξιος ὀπαδός Του, συνεπὴς, πιστὸς, πραγματικὸς χριστιανός, χρήσιμος καὶ ὠφέλιμος γιὰ τὴν ταλαίπωρη κοινωνία μας, ποὺ ἔχει τόσην ἀνάγκην ἐργατῶν τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀξιωθῇς νὰ στεφανωθῇς καὶ νὰ δοξασθῇς αἰώνια ἀπὸ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ Η ΠΙΣΤΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΔΕΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Τοῦ Εἰσαγγελέως κ. ΔΗΜ. ΤΣΕΒΑ

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Πελοποννήσου» προσφέρομεν σήμερον μίαν ἐμπνευσμένην τῷ ὄντι καὶ βαθυστόχαστον ὁμιλίαν τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Δημ. Τσεβᾶ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ ἀλβανικοῦ Ἔπους, ὁμιλίαν, ἡ ὁποία, ἂν καὶ παρῆλθον ὡρισμέναι ἡμέραι ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, διατηρεῖ, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς διαρθρώσεώς της, ἔντονα πάντοτε τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπικαιρότητος.

Ὁ ὁμιλία τοῦ κ. Τσεβᾶ εἰς τὴν ἑορταστικὴν συγκέντρωσιν, ἐπὶ τῇ ἱστορικῇ ἐπετείῳ, τῶν κ κ. δικαστῶν, δικηγόρων καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Εἰς τοὺς Ἑορτασμοὺς Ἐπετείων, ὡς ἡ σημερινή, ὁ κόσμος τῶν θρύλων τοῦ Ἔθνους ἀνοίγει καὶ μᾶς καλεῖ εἰς τὸν πνευματικὸν θησαυρὸν του τὴν θερμὴν ἀναζήτησιν. Ἂς παραβιάσωμεν λοιπὸν τὸν ἱερὸν αὐτὸν χῶρον καὶ ἂς παραδοθῶμεν εἰς τὸν καταιγισμὸν τῶν συγκλονιστικῶν ἐντυπώσεων καὶ τὴν ἔκστασιν τῶν ὑπερβατικῶν συγκινήσεων. Διὰ νὰ διακρίνωμεν ἐκεῖ πυρφόρον νὰ διαγράφεται εἰς τὸν πνευματικόν μας ὁρίζοντα τὴν νέαν μορφὴν τοῦ πάλαι ποτὲ ἐν Θερμοπύλαις «μολὼν λαβέ», ὅριον ἀμετάθετον καὶ λαμπρὸν εἰς τὴν μακραίωνα Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ τίτλον ὑποθήκης βαρείας διὰ τὰς γενεὰς τῶν ἐπιγενομένων.

Ὁ πρὸς τὴν ἱστορικὴν μνήμην τοῦ Ἔθνους ὀφειλόμενος σεβασμὸς ὑπαγορεύει καὶ τὴν σημερινήν, τῆς γνωστῆς αὐτῆς ἑορτῆς, ἀνανέωσιν, εἰς μνημόσυνον ταπεινόν, εὐλαβικὸν καὶ αἰώνιον τῆς στρατιᾶς τῶν ἀθανάτων νεκρῶν καὶ ἄντλησιν φωτεινῶν διδαγμάτων πρὸς παραδειγματισμόν. Ἡ ἱστορικὴ μνήμη εἶναι τοῦ ἔθνους ἡ ἠθικὴ περιουσία καὶ ἐπιβάλλει τῆς ἐπαναλήψεως τὴν ἀναγκαιότητα. Ὁ λαός, ὅπως καὶ ὁ ἄνθρωπος, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ἐπίγνωσιν τῆς προσωπικότητός του, αὐτοσυνείδησιν καὶ πίστιν εἰς τὰ πεπρωμένα του, πρέπει νὰ προσατενίζῃ εἰς τὸ βάθος τοῦ ἱστορικοῦ χρόνου του, νὰ ἀναλύῃ τὰς ρίζας τῆς καταγωγῆς του καὶ μὲ βάσιν τὰ διδάγματα τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος του, νὰ διαγράφῃ τοὺς ὁραματισμοὺς τοῦ μέλλοντος. Εἶναι ὁ τρόπος δομήσεως τῶν ἐθνικῶν οἰκοδομημάτων. Ἡ μνήμη τίθεται θεμέλιον εἰς τὰς βάσεις των καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν τῶν μελλοντικῶν ἐξορμήσεων, μὲ τὸ καίριον πάντοτε αἴτημα ὄχι τοῦ πομπώδους διατυμπανισμοῦ καὶ τῆς στείρας προβολῆς τοῦ προγονικοῦ κλέους, ἀλλὰ τῆς πληρεστέρας ἀξιοποιήσεως καὶ δικαιώσεώς του.

Ἰδοὺ διατί ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἱστορικῆς μνήμης δὲν εἶναι τύπος κενός, οὔτε ἐκδήλωσις ἀταβιστική, δὲν εἶναι μόνον ἐκπλήρωσις χρέους, ἀλλὰ καὶ ἐπιδίωξις σκοποῦ, ὅσον καὶ ἂν διδάσκεται ἀπὸ τοὺς ἀπαισιοδόξους ὅτι διαγράφεται, ἤδη εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς γενικῆς ἱστορίας ἀπειλητικὸν τὸ φάσμα τῆς ἀναποτρέπτου μαζοποιήσεως τῶν λαῶν τῆς ἐξαφανίσεως. τῆς μεμονωμένης ἀνθρωπίνης προσωπικότητος καὶ τοῦ σημερινοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐθνῶν. Ὑπείκοντες ἑπομένως εἰς τὸ ἐπιτακτικὸν τοῦτο αἴτημα τῆς ἱστορικῆς μνήμης, ἂς εἰσέλθωμεν εἰς τὸν κόσμον τῶν θρύλων, ἐκεῖ ὅπου αἱ σκιαὶ τῶν ἡρώων πλανῶνται καὶ εἰς ἐκδήλωσιν βαθείας τιμῆς καὶ αἰωνίας εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀθανάτους νεκροὺς τῆς ἐποποιΐας τοῦ ΟΧΙ, ἂς ἐπιχειρήσωμεν μίαν μικρὰν πνευματικὴν πτῆσιν εἰς τοὺς λειμῶνας τοῦ Ἀλβανικοῦ ἔπους.

Εἶχον πρὸ 3ετίας τὴν τιμὴν τῆς ἰδίας αὐτῆς θέσεως νὰ τονίσω ὅτι: «τὸ ἐνδότερον ἰδεολογικὸν περιεχόμενον καὶ ἡ πεμπτουσία τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1940 ἦτο ἡ χαρακτηρίζουσα καὶ διακρίνουσα τὴν φυλὴν τῶν Ἑλλήνων ἔννοια τῆς θυσίας εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἀρετῆς. Θυσία, ἡ ὁποία ἦτο ἐμπνευσις μεταρσιωτική, πάθος παλλόμενης ζωῆς, ἐπιδίωξις καὶ σκοπὸς ἰδεολογικῶν προσανατολισμῶν, καὶ ὄχι ἐκδήλωσις ἀπογνώσεως ἢ μοιραία ἀπόληξις ἀλογίστων ἠρωϊκῶν πράξεων. Εἶναι ἡ ὑφὴ τῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ὡς ἀνθρωπίνη μορφὴ καὶ ἐκδήλωσις ὑπερβαίνει τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ καὶ ἔχει ἀναμφισβήτητον τραγικὸν μεγαλεῖον. Δι' ὅ καὶ δικαίως προκαλεῖ τὸ δέος καὶ ἐμπνέει τὸν ἀνυπόκριτον θαυμασμόν».

Καὶ ἤδη, ἂς διερωτηθῶμεν: τί ἐνέπνευσεν αὐτὴν τὴν ἀσυνήθη, ἡρωϊκὴν καὶ τραγικοῦ μεγαλείου θυσίαν; Ποία ὑπῆρξεν ἡ ἀκατανίκητος ρομφαία εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτὴν τῆς γῆς, ἡ ὁποία ἐτόλμησε ν' ἀνορθωθῇ μόνη αὐτή, ὑπερήφανος καὶ ἀλύγιστος εἰς μίαν κρίσιμον καμπὴν τῆς παγκοσμίου ἱστορίας; Κύρια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματά της ἦσαν: σύγχυσις ἰδεολογική, ἔντονος ἠττοπάθεια, φόβος καὶ ταπεινοὶ ὑλιστικοὶ ὑπολογισμοὶ ἔναντι τῆς ἐπερχαμένης καὶ ὁσημέραι ἐπεκτεινομένης σαρωτικῆς λαίλαπος τῆς θεωρίας τοῦ ὑπερανθρώπου καὶ τῶν δούλων.

ΠΙΣΤΙΣ καὶ ΠΑΘΟΣ ὑπῆρξε τὸ δίπτυχο καὶ ἐγέννησε τὴν ἀστραπὴν τοῦ νέου «μολὼν λαβέ». Βαθεῖα καὶ ἀκατάλυτος πίστις πρὸς τὰς ἰδέας καὶ πάθος ἀσίγαστον ἐλευθερίας. Ἡ Ἑλλὰς συνέλαβε πρώτη καὶ μόνη τὸν Προμηθέα τῆς γνώσεως καὶ ἀπὸ χιλιετηρίδων εἰσέτι ἐδίδαξε καὶ ἐνέπνευσεν εἰς τὸν κόσμον τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Καὶ εἰς τὸν καθηγιασμένον αὐτὸν τόπον, ὁ κόσμος τῶν ἰδεῶν ἐτοποθετήθη εἰς τὸ βάθρον τοῦ «Ἱεροῦ καὶ περιεβλήθη τὸ πάθος τῆς ἀδυσωπήτου συνεπείας καὶ ἐφαρμογῆς των. Αἱ ἰδέαι δὲν εἶναι αὐθαίρετα κατασκευάσματα τῆς φαντασίας καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξουν καὶ νὰ ἐπιζήσουν ἀπρόσωποι καὶ ἀφηρημέναι, ἐκτὸς καὶ μακρὰν τοῦ φορέως των. Εἶναι μὲν δημιουργήματα τῆς ἀνθρωπίνης διανοήσεως, ἀποτελοῦν ὅμως ἐν αὐτῷ συμπυκνώσεις μακρᾶς καὶ ἐντόνου ἠθικῆς ζωῆς, τρέφονται καὶ καταξιώνονται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Δὲν περιβάλλεται κανεὶς δωρεὰν τὰς ἰδέας τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας, διότι δὲν ἀποτελοῦν ἁπλὸς περιεχόμενον λογικῶν ἐπεξεργασιῶν, δὲν εἶναι λέξεις κεναὶ ἢ συνθήματα ἀνέξοδα, ἀλλ' ἀπαιτοῦν καθαρότητα ψυχῆς, ἔλεγχον συνειδήσεως καὶ ἀπολύτου συνεπείας ἐκδήλω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΤΕΓΑΣΘΗΤΕ...

2 ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΣΕ ΔΥΟ ΥΠΕΡΤΥΧΕΡΟΥΣ

Ὅλα τὰ κέρδη διαμερίσματα, Αὐτοκίνητα, Μετρητὰ παραδίδονται εἰς τοὺς τυχεροὺς μὲ πληρωμένα ὅλα τὰ ἔξοδα. Τὰ αὐτοκίνητα μὲ ἀριθμὸ κυκλοφορίας καὶ τὰ διαμερίσματα ἀσφαλισμένα γιὰ ἕνα ἔτος εἰς τὴν Ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρίαν ΦΟΙΝΙΞ

Μὲ τὸ...

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΛΑΧΝΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ 1-15

Ἔχει τρία κέρδη μαζύ:

1) ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ 1965 (ΠΑΤΗΣΙΩΝ 276-78) ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΝ,

2) ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ (ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ 19),

3) ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΠΕΖΟ 204.

Ἐπίσης:

ΛΑΧΝΟΙ - ΜΕΤΟΧΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ,

"Α.Ε. ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ", "ΠΕΙΡΑΪΚΗ - ΠΑΤΡΑΪΚΗ"

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 90 ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ - ΔΕΚΑΔΕΣ

ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ - ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤ